

Het Nederlands Huis van de Congregatie der Liefdezusters van het Kostbaar Bloed

Windraak 35 6153AC Windraak

Telefoon: 046-4584337 of 046-4584895

zrbernarda@hotmail.com

Windraak, 8 december 2025

Lieve mensen,

De tijd gaat razendsnel voorbij. De advent is alweer begonnen. Het eerste lichtje brandt al. Het voelt altijd zo warm aan, zo huiselijk als er ergens een kaarsje brandt. Je krijgt vanzelf een feestelijk gevoel van binnen. Het is een mild licht, niet zo hard als een gewone lamp. Laten we in deze voorbereiding op Kerstmis vaak naar de kaarsen op de adventskrans kijken. Jezus is Hét Licht. Maar Jezus kijkt naar ons, zoals de kaars, met een mild licht en niet met het felle neonlicht. Laten we ons echt voorbereiden op Kerstmis maar niet hard voor onszelf zijn maar naar onszelf kijken met het milde licht van Christus.

Het licht van de kaars(en) op de adventskrans geeft ook warmte. Proberen we deze warmte te voelen als we naar de kaarsen kijken, ons door deze warmte te laten opwarmen. Deze warmte is de Liefde van Christus. Het is vaak zo koud in deze wereld met alle oorlogen en al het geweld, met al het egoïsme, met zoveel persoonlijk verdriet om welke reden dan ook. De advent is een goede tijd om ons weer te laten opwarmen door Jezus die als een klein Kind hier in de wereld komt, dicht bij ons. We mogen Hem ontmoeten in ons eigen leven. Hij wil licht en warmte geven aan ons leven. Laten we ook proberen voor elkaar een lichtje te zijn en dat kan in hele kleine eenvoudige dingen. We hoeven het niet in het groot te zoeken. Door een lichtje te zijn voor anderen, wordt het in je eigen hart ook lichter en warmer.

Hier een mooi gedichtje ter inspiratie:

Gesprek tussen de lucifer en de kaars

De dag kwam dat de lucifer tot de kaars zei:
‘ik heb opdracht je aan te steken.’
‘Oh, nee, doe dat alsjeblieft niet’, schrok de kaars,
‘als ik brand dan zijn mijn dagen geteld
en niemand kan mijn schoonheid meer bewonderen.’

De lucifer vroeg: ‘maar wil je dan je hele leven lang
koud en hard blijven, zonder echt geleefd te hebben?’
‘Maar branden doet pijn en verteert mijn krachten.’
fluisterde de kaars onzeker en vol angst.
‘Dat is waar’, antwoordde de lucifer,
‘maar dát is toch het geheim van onze roeping?
Jij en ik, we zijn geroepen licht te zijn.
Wat ik als lucifer doen kan is weinig.
Steek ik je echter niet aan, dan mis ik de zin van mijn leven.

Ik ben ervoor om vuur te ontsteken.
Jij bent een kaars,
Jij bent ervoor om licht en warmte te verspreiden.
Alles wat je aan smart, leed en kracht geeft
wordt veranderd in licht.
Je gaat niet verloren als je geeft.
Anderen zullen je licht verder dragen.
Alleen als je weigert zul je sterven....

Toen boog de kaars het hoofd en sprak:
‘ik bid u, steek me aan.’

Jezus wordt met Kerstmis geboren. Als de engel Gabriel de Blijde Boodschap aan Maria brengt, dan is dat een nieuw begin. Kunnen wij proberen ook deze advent en Kerstmis te zien als een nieuw begin? Een nieuw begin dus, zoals Jezus geboren worden in deze niet altijd gemakkelijke wereld, in een tijd vol zorgen en problemen. Een nieuw begin in ons eigen leven. Net als de herders mogen we onze verweerde handen uitstrekken naar Jezus. Onze handen verweerd door de dingen die we in ons leven meegemaakt hebben. Door onze handen uit te strekken naar Jezus geven we Hem alles. Het is veilig alles aan Hem te geven. Hij is weerloos want Hij is een klein Kind. We kunnen echt alles in Zijn handen leggen. Hij veroordeelt ons nooit. Hij houdt van ons zoals we zijn. En als we echt alles in Zijn handen hebben gelegd, dan kunnen we Jezus uitdragen in deze wereld, in de gewone dingen van elke dag. En zoals in het gedicht staat kost dat wat van ons. Het gaat zeker niet allemaal vanzelf. Maar onze inspanningen brengen ook wat op nl. we helpen een lichtje te vormen in de harten van de mensen om ons heen en dat geeft ons zelf ook vreugde en vrede. Deze

vrede is een echte diepe vrede die ons echt rustiger maakt. Het is geen vrede voor alleen maar 5 minuten, het is een diep innerlijk gevoel wat ook niet zomaar verdwijnt.

De herders krijgen de boodschap van de engel in de nacht, in het duister. Ze gaan niet met het werk verder wat ze normaal zouden doen. Ze gaan naar de kribbe. Ze gaan naar het licht en naar Hét Licht. Laten wij ook naar Hét Licht gaan!!! Laten we ons innerlijk opwarmen door Zijn Licht, Zijn warmte, Zijn Liefde.

In het lied van hoop van dit jubeljaar zingen we: “Vlam van liefde, hoop die ons doet leven, hoor ons lied, een lofzang uit ons hart.” Deze vlam van liefde is Christus die met Kerstmis geboren wordt. Het is ook de kaars op de adventskrans die ons hoop geeft op een leven wat gemakkelijker is dan wat we nu hebben doordat er vrede is in ons hart. Het is ook de vlam die in ons hart brandt en ons de moed geeft om kleine tekenen van liefde te laten zien in deze wereld.

In dit lied staat ook in het eerste couplet: “Alle landen, volkeren en talen die in nacht en duisternis verdwalen, zien een licht: uw Woord komt hen bezoeken. Wie gebroken is, mag uw Zoon ontmoeten.” Dit is dus wat er met Kerstmis gebeurt. We waren in duisternis maar Jezus, Hét Licht is in ons leven gekomen. Hij komt naar ieder van ons persoonlijk toe en geneest ons door Zijn Liefde, Zijn Nabijheid.

Ik hoop en bid dat u allen Jezus ontmoet en dat Hij een Licht wordt in uw hart, misschien klein en flakkerend als een kaarsvlammetje maar toch een licht dat u verwarmt en hoop en moed geeft.

In die zin wens ik u allen:

zalig Kerstfeest

en een

gezegend 2026

Ik wil, bijna aan het eind van dit jaar, ook iedereen bedanken die onze congregatie tot steun zijn geweest, met gebed, met persoonlijke aandacht, met financiële steun. We blijven voor u bidden en voor al uw intenties, ook in het nieuwe jaar.

Lieve groet en mijn gebed,

Zr. Bernarda